

Primljeno: 26 -03- 2019		
Prilog	<u>Neposredno</u>	Poštom
Klasa: <u>OP/II-034-02/18-01/741</u>		
Ur. broj: <u>354-01/18-10</u>		

Poslovni broj: UsII-110/19-9

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlangi Fellner i Mirjane Čačić, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja SGM Informatika d.o.o. Grge Novaka 22a, Split, zastupan po punomoćniku Branku Čturi, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Lubina i Čtura j.t.d. u Splitu, Poišanska 18, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 13. ožujka 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/18-01/741, urbroj: 354-01/18-10 od 25. listopada 2018.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Tužitelj je preporučenom pošiljkom dana 3. prosinca 2018., podnio Sudu tužbu radi poništenja rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/18-01/741, urbroj: 354-01/18-10 od 25. listopada 2018.

Sud je rješenjem, poslovni broj UsII-508/18 od 19. prosinca 2018., zastao s postupkom u ovom upravnom sporu u vezi s pokretanjem postupka ocjene suglasnosti Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj: 120/16.) s Ustavom Republike Hrvatske.

Nakon što je Ustavni sud Republike Hrvatske donio odluku u tom predmetu, stekli su se uvjeti za rješavanje ove upravne stvari.

Tužitelj se u tužbi osporava zakonitost rješenja tuženika kojim mu je žalba izjavljena na odluku o odabiru od 16. kolovoza 2018., kojom je u grupi 1.: „osobna računala“ odabrao ponudu ponuditelja Končar elektronika i informatika d.d. Zagreb, odbijena kao neosnovana i kojom je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova postupka (točka I. i II. izreke) iz razloga jer je ista donesena protivno mjerodavnim odredbama Zakona o javnoj nabavi. Opširno obrazlaže iz kojih razloga smatra nezakonitim tumačenje tuženika odredbe članka 291. Zakona o javnoj nabavi koje smatra subjektivno proizvoljno i nelogično. Nadalje, ističe da upisnik o zaprimanju dijelova ponude naručitelja, Ured Protokola koji naručitelj spominje nije

priložen zapisniku o otvaranju ponuda, nije dodatak upisnika u zaprimanju ponuda niti je dio dokumentacije koja je tužitelju kao žalitelju dostavljena na CD-u pa suprotno navodima tuženika tužitelj nije imao uvid u navedeno, te ostaje nejasno zašto tuženik takav upisnik ukoliko isti zaista postoji nije dostavio tužitelju tijekom žalbenog postupka. Ustraje kod ranijih navoda da je naručitelj postupio protivno kogentnim odredbama Zakona o javnoj nabavi jer ne postoji navod o valjanosti dostavljenih jamstava te ne prihvaća tumačenje tuženika mjerodavnih odredaba Zakona u pobijanom rješenju. Smatra da je odabrani ponuditelj dostavio nekompletan izvadak iz sudskog registra, a tužitelju nije dostavljena dokumentacija na koju se naručitelj poziva u odgovoru na žalbu pa tužitelj niti ne može provjeriti istinitost navoda da je dokumentacija dostavljena pravovremeno. Odabrani ponuditelj je propustio navesti jače tehničke karakteristike sukladno traženju dokumentacije o nabavi, dostavljeni katalogi nisu ovjereni pečatom i na način kako su ovjereni ostali dostavljeni dokumenti pa smatra da odabrani ponuditelj nije dokazao da ispunjava uvjete i zahtjeve iz točke 5.8.1. dokumentacije o nabavi. Predlaže da Sud poništi rješenje tuženika i predmet vrati na ponovni postupak, uz naknadu troškova upravnog spora.

U odgovoru na tužbu, tuženik ostaje kod obrazloženja pobijanog rješenja u kojem je detaljno izneseno utvrđeno činjenično stanje i mjerodavno pravo koje je primijenjeno. Tužitelj niti u tužbi nije uspio osporiti ocjenu tuženika da su odabrani ponuditelji i drugo rangirani ponuditelj dostavili bankovno jamstvo za ozbiljnost ponude u papirnatom obliku na način koji je propisan točkom 4.2. dokumentacije o nabavi. Ističe da tuženik kao žalbeno tijelo nema obvezu dostavljanja dokumentacije cjelokupnog postupka javne nabave strankama žalbenog postupka a okolnost da su odabrani ponuditelji drugorangirani ponuditelji pravovremeno dostavili jamstva vidljiva je iz prijamnog štambilja na kuvertama u kojima su bankovna jamstva dostavljena. Ostaje kod obrazloženja vezano za navode koji se odnose na sadržaj zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, te izvotka iz sudskog registra kao i primjene tumačenja odredbe članka 293. Zakona o javnoj nabavi, te obrazloženja vezano za ispunjavanja zahtjeva odabranog ponuditelja iz točke 5.8.1. dokumentacije o nabavi. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresirana osoba, Klinički bolnički centar Split u odgovoru na tužbu osporava u cijelosti navode tužbe kao paušalne, neargumentirane i neutemeljene te predlaže Sudu da tužbeni zahtjev odbije u cijelosti.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta, dostavljenih ovom Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je, u konkretnom slučaju, naručitelj Klinički bolnički centar Split objavio 12. veljače 2018., poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave 2018/S 0F2-0003329, predmet nabave: računalna oprema po grupama. U predmetnom postupku za grupu 1: „Osobna računala“ zaprimljene su četiri ponude koje je u postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj ocijenio kao valjane, te je donio odluku o odabiru od 16. kolovoza 2018., kojom je odabrao ponudu ponuditelja Končar elektronika i informatika d.d. Zagreb, na koju je tužitelj izjavio žalbu.

Tuženik je u postupku u povodu žalbe tužitelja izveo dokaze pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala te je za svoju odluku kojom je odbio žalbu kao neosnovanu, suprotno tužbenim navodima, dao jasno i detaljno obrazloženje.

Naime, i ovaj Sud prihvaća pravilnim tumačenjem tuženika odredbe članka 291. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16.) kojom je propisano da se pregled i ocjena ponuda u pravilu provodi prema propisanom redoslijedu, a što znači da se istog naručitelj ne mora nužno pridržavati pa činjenica da je naručitelj prvo provjeravao računsku ispravnost pristiglih ponuda nije od utjecaja na zakonitost postupka javne nabave kao ni zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda. Nadalje, neosnovano tužitelj osporava utvrđenje tuženika da su odabrani ponuditelj i drugorangirani ponuditelj dostavili bankovno jamstvo za ozbiljnost ponude u papirnatom obliku na način koji je propisan točkom 4.2. dokumentacije o nabavi prema kojoj naručitelj prihvaća dostavu u papirnatom obliku onih dijelova ponude koji se zbog svog oblika ne mogu dostaviti elektronički (npr. bankovno jamstvo za ponudu i/ili opis/ili fotografije ponuđenih proizvoda). Iz zapisnika o otvaranju ponuda proizlazi da se ponuda odabranog ponuditelja ili drugorangiranog ponuditelja sastoji od dva dijela, a prije isteka roka za otvaranje ponuda i to 13. ožujka 2018., naručitelj je zaprimio u izvorniku bankovne garancije što odgovara podacima iz upisnika predmeta upravnog postupka naručitelja. Osim toga, spisu prileži i izjava o uvidu u dokumentaciju potpisana od predstavnika tužitelja 21. kolovoza 2018. (EV br. 01/2018 E-VV) kojom potvrđuje da je preuzeo dokumentaciju drugih ponuditelja, pa paušalni prigovori tužitelja u ovom pravcu nisu osnovani. Tužitelj je mogao tijekom cijelog žalbenog postupka izvršiti uvid u spis predmeta tuženika ukoliko je imao dvojbi oko dokumentacije drugih ponuditelja, a što nije učinio. Nadalje, iz tehničkih specifikacija predmeta nabave za grupu 1 je razvidno da su ponuditelji u slučaju da nude jače karakteristike trebali u svakoj stavci upisati te jače karakteristike. Odabrani ponuditelj je ponudio proizvod jačih/boljih tehničkih karakteristika od propisanih (stavak br. 5, 6 i 8), ali je propustio navesti jače karakteristike koje nudi. Ocjena tuženika da nije od utjecaja na valjanost ponude odabranog ponuditelja to što je unutar ažuriranih popravnih dokumenata bez poziva naručitelja dostavio ispravljenu tablicu tehničkih karakteristika je pravilna jer činjenica da je naručitelj propustio postupiti sukladno odredbi članka 293. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi ne može ići na štetu ponuditelja. Također, time nije došlo do pregovaranja oko ponuđenog predmeta u smislu stavka 2. navedenog članka Zakona o javnoj nabavi jer odabrani ponuditelj nije mijenjao predmet ponude, već je čitavo vrijeme nudio isti proizvod. Nadalje, točkom 3.4.2. dokumentacije o nabavi naručitelj je propisao da ponuditelj treba dostaviti katalog ili prospekt proizvoda ovjeren od strane proizvođača ili ovlaštenog zastupnika, a iz dokumentacije proizlazi da je katalog odabranog ponuditelja ovjeren pečatom od strane ovlaštenog zastupnika za nuđenu robu u grupi 1. pa niti ovaj prigovor nije osnovan. Također, pravilna je ocjena tuženika da je odabrani ponuditelj dokazao da ispunjava i zahtjeve iz točke 5.8.1. dokumentacije o nabavi koja se odnosi na dostavu izjave o ovlaštenom servisu u Republici Hrvatskoj te certifikate o osposobljenosti servisera za servisiranje ponuđene opreme. Tuženik je dao detaljno obrazloženje na identičan žalbeni prigovor, koje prihvaća i ovaj Sud. Naime, iz dokumentacije proizlazi da je navedena izjava dostavljena od strane odabranog ponuditelja uz koju je dostavljen i certifikat o osposobljenosti servisera za servisiranje nuđene robe u grupi 1. Tužitelj niti ne osporava da naručitelj nije u dokumentaciji propisao da ovlašteni servis mora biti u vlasništvu ponuditelja, pa njegovo tumačenje tog tekstualnog dijela dokumentacije nije od utjecaja na drugačiju odluku u predmetnoj stvari.

Kako tužitelj općenitom tvrdnjom nije doveo u sumnju zakonitost rješenja tuženika, to ovaj Sud nalazi da tuženik svojim rješenjem nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, već je pravilnom primjenom mjerodavnog materijalnog prava osnovano odbio žalbu tužitelja, slijedom čega ni tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika nije osnovan.

Kako tužitelj nije uspio u ovom sporu, to u smislu odredbe članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) nema pravo na naknadu troškova spora, pa ovaj zahtjev nije osnovan.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. i članka 79. stavak 6. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 13. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštteni službenik

